

Βία και μόνο βία

/ Γνώμες

Συγκλονίστηκε το Πανελλήνιο με την δολοφονία του 19χρονου φίλαθλου του Άρη, Άλκη Καμπανού, στη Θεσσαλονίκη και δυστυχώς τέτοια συμβάντα επαναλαμβάνονται πολλές φορές αλλά δεν προβάλλονται, καθώς δεν θρηνούμε πάντα θύματα.

Γράφει ο Χρήστος Καβαλής, Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου

Συγκλονίστηκε ο Αιγυπτίωτης Ελληνισμός με την δολοφονία του δημοσιογράφου Νίκου Κάτσικα στο Κάιρο γεγονός που και αυτό δεν είναι μοναδικό φαινόμενο τόσο στην Αίγυπτο όσο και στο εξωτερικό.

Κοινό λοιπόν χαρακτηριστικό η βία. Η χρήση της βίας για όποια αιτία πιστεύει ο καθένας πως δικαιούται να κάνει χρήση της, έχει βαθιά ριζώσει στην κοινωνία διεθνώς.

Βεβαίως η βία είναι σύμφυτη με την ανθρώπινη φύση αλλά θα περίμενε κανείς να εξασθενεί με την - υποτιθέμενη - πολιτισμένη κοινωνία γύρω μας, κι όμως δεν

είναι ακριβώς έτσι.

Είναι τελικά σημείο των καιρών ή κατάντια μιας κοινωνίας που όσο προοδεύει τόσο νοσταλγεί την περίοδο των homoerectus ή και των ανθρώπων στα σπήλαια; Το φαινόμενο «βία» βέβαια έχει πολλές μορφές και όλες είναι ισοδύναμες αλλά αυτές που ξαφρίζουν από την επιφάνεια είναι οι πιο άγριες ιδιαιτέρως αυτές που αφαιρούν ανθρώπινες ζωές. Η παιδοφιλία, οι βιασμοί, οι ρίψεις χημικών, η ενδοοικογενειακή αγριότητα, η προσέλκυση στα ναρκωτικά, το τράφικινγκ, το μπούλινγκ, η εγκατάλειψη αβοήθητων τραυματιών στην άσφαλτο, η συκοφαντία ,αλλά και αυτή ακόμα φραστική βία δεν είναι λιγότερο βλαβερή και κακώς τις κατηγοριοποιούμε σε μικρότερες κλίμακες. Για έναν ορθά σκεπτόμενο άνθρωπο, η βία είναι μόνο μία, είναι η βία. Τίθεται λοιπόν το ερώτημα γιατί μια κοινωνία που προοδεύει τεχνολογικά και επιστημονικά να μην μπορεί να προοδεύει και ηθικά στο θέμα της βίας;

Δύο πιστεύω πως είναι οι αιτίες. Η αίσθηση της κυριαρχίας που θέλει να έχει ο ένας στους άλλους και η μη αποδοχή της διαφορετικότητας ή έστω της ανισότητας που υπάρχει μέσα στην συνείδηση του καθενός ως προς τον απέναντι του. Διαφορετικότητα φύλλων, διαφορετικότητα σωματικής δύναμης, διαφορετικότητα βαλαντίου, διαφορετικότητα ομορφιάς διαφορετικότητα κοινωνικής θέσης, διαφορετικότητα κοινωνικής αναγνώρισης, διαφορετικότητα στην θρησκεία στην εθνικότητα στην ομάδα που στηρίζουμε... Γενικά λοιπόν αυτό που οδηγεί στην βία κατά την άποψη μου, είναι καθαρά μια εσωτερική κατάσταση που μερικοί δεν μπορούν να ελέγξουν και κάνουν χρήση της για να επιβληθούν ή να πάρουν κάτι από τον άλλον που δεν το έχουν και αν δεν το πάρουν τουλάχιστον να το χάσει ο απέναντι.

Στον αντίποδα τώρα της τεχνολογικής αυτής ακμής διευρύνεται η διαφορετικότητα και όσο διευρύνεται τόσο πληθύνουν οι συγκρίσεις και εκτρέφεται το συναίσθημα γιατί αυτός ή αυτή και όχι εγώ. Δυστυχώς τα εργαλεία που διαθέτει η κοινωνία μας για να αντιμετωπίσει την κατρακύλα της βίας δεν είναι αποδεκτά ή δεδομένα για όλους. Η θρησκεία, η μόρφωση, η καλλιέργεια γενικότερα είναι τα όπλα που θα μπορούσαν να μειώσουν την βία, μόνο που αυτά τα όπλα για να δουλέψουν πρέπει πρώτα να ριζώσουν αβίαστα και συνειδητά βαθιά στην ψυχή μας και όχι επιφανειακά, καθώς από ότι φαίνεται ο μόνος υπεύθυνος τελικά για την βία είναι η ποιότητα του ψυχικού μας κόσμου.

